

HISTÒRIA D'UNA METRALLETA

Fernando Lamberg

Un cubà anomenat Fidel
viatjà a l'extrem austral d'Amèrica,
a un país de llarga i estreta geografia.

A la seva illa tropical havia estat el vencedor de les batalles,
l'home que arribà al poder per la violència,
el tombador de la tirania.

Ara era l'hoste d'un xilè anomenat Salvador,
d'un home que arribà al poder amb el sufragi popular,
amb el mandat que el poble li entregà,
amb un mandat que jurà defensar fins a la mort.

I el cubà, el combatent dels canyaverals,
regalà al xilè una metrallera,
una arma oferta al guardià dels codis,
al protector de la Constitució,
al parlamentari, al director d'assemblees i sessions.

Els mandatariis es premeren les mans.

Salvador agrà l'obsequi.
-Una metrallera per vostè, president.
-Sabré utilitzar-la, comandant.

Després Fidel tornà a la seva illa.

Al sud la tempesta s'aveïnava.

A la terra xilena arribà el cop de la infàmia
recolzat en les ales imperials.

Traïdors nacionals i estrangers
feren que el palau de govern cremés en flames
mentre a dins morien un grapat de valents.

El què va mantenir fins l'últim moment el respecte de la llei,
el que mai permeté la injustícia de la força
va haver d'empunyar les armes.

Val la pena defensar els codis
front la fúria dels assassins?

És possible mantenir la llei
Davant les serps i les hienes?

Amb la metrallera Salvador va aconseguir aturar un tanc.

Els avions tornaven a passar llançant la seva càrrega sinistra.

Després de combatre durant hores
el President de la República de Xile,
el company Allende,
es va allunyar en un moment dels altres combatents.

Coneixia la maldat dels enemics,
ell sempre defensà la dignitat del seu país i de la seva persona.

No va voler que les àguiles assedegades beguessin la seva sang,
que els botxins de l'Imperi trenquessin els seus ossos,
que l'enfonsessin en un soterrani abans d'enverinar-lo.

Visqué per el poble i per al poble.

Aquest dia moria per el poble i per al poble.

Moria sabent que més enllà de les bales,
més enllà de la derrota momentània i les ferides de l'odi
s'obririen les amples alberedes.

Recolzà el canó de la metrallera contra la seva barbata i disparà.

Des de l'illa tropical Fidel havia portat un regal,
una arma que passà d'heroi a heroi,
una arma per a defensar la pau del poble i la seva grandesa
i que ara disparava una ràfega immortal
sobre el cor d'Amèrica.

HISTORIA DE UNA METRALLETA

Fernando Lamberg

*Un cubano llamado Fidel
viajó al extremo austral de América,
a un país de larga y estrecha geografía.*

*En su isla tropical había sido el vencedor de las batallas,
el hombre que llegó al poder por la violencia,
el tumbador de la tiranía.*

*Ahora era el huésped de un chileno llamado Salvador,
de un hombre que llegó al poder con el sufragio popular,
con el mandato que el pueblo le entregó,
con un mandato que juró defender hasta la muerte.*

*Y el cubano, el combatiente de los cañaverales,
regaló al chileno una metralleta,
un arma ofrecida al guardián de los códigos,
al protector de la Constitución,
al parlamentario, al director de asambleas y sesiones.*

Los mandatarios se estrecharon las manos.

Salvador agradeció el obsequio.

- Una metralleta para usted, presidente.

- Sabré usarla, comandante.

Luego Fidel regresó a su isla.

En el sur la tormenta se avecinaba.

*A la tierra chilena llegó el golpe de la infamia
apoyado en las alas imperiales.*

*Traidores nacionales y extranjeros
hicieron que el palacio de gobierno ardiera en llamas
mientras dentro moría un puñado de valientes.*

*El que mantuvo hasta el último momento el respeto de la ley, el que nunca
permitió la injusticia de la fuerza*

Tuvo que empuñar las armas.

*¿Vale la pena defender los códigos
frente a la furia de los asesinos?*

*¿Es posible mantener la ley
ante las serpientes y las hienas?*

Con la metralleta Salvador logró detener un tanque.

*Los aviones volvían a pasar lanzando su carga siniestra. Después de combatir
durante horas
el Presidente de la República de Chile,
el compañero Allende,
se alejó en un momento de los otros combatientes.*

Conocía la maldad de los enemigos,

El siempre defendió la dignidad de su país y su persona.

*No quiso que las águilas sedientas bebieran su sangre,
que los verdugos del Imperio quebraran sus huesos,
que lo hundieran en un sótano antes de envenenarlo.*

Vivió por el pueblo y para el pueblo.

Este día moría por el pueblo y para el pueblo.

*Moría sabiendo que mas allá de las balas,
más allá de la derrota momentánea y las heridas del odio
se abrirían las anchas alamedas.*

*Apoyó el canon de la metralleta contra su barbilla y disparó. Desde la isla
tropical Fidel había llevado un regalo,
un arma que paso de héroe a héroe,
un arma para defender la paz del pueblo y su grandeza
y que ahora disparaba una ráfaga inmortal
sobre el corazón de América.*